

[Indenrigsministeren]

særligt teknikerudvalg, som nu er i gang med sit arbejde. Udvalget har taget repræsentanter fra Sankt Lukas Stiftelsen og Diakonissestiftelsen med i de overvejelser, der ville kunne berøre disse hospitaler. Borgmestrene har over for mig oplyst, at der kan ventes en redegørelse for problemerne fra udvalget ved årets udgang. Derefter vil man tage fat på de politiske drøftelser om de to hospitalers situation. Der vil derfor gå en tid, før der foreligger endelig afklaring af en stillingtagen fra kommunal side. Hertil kommer – og det er meget vigtigt for mig at få sagt – at en ensidig og væsentlig ændring af benyttelsen af de to private hospitaler i det omfang, der har været foreslået, ikke kan gennemføres af de pågældende sygehuskommuner uden videre. Der er i sygehusloven fastlagt helt præcise procedureregler om forelæggelse for hovedstadsrådet og om indenrigsministerens godkendelse af sådanne væsentlige ændringer af benyttelsen. Der foreligger derfor ikke nogen akut trussel for Diakonissestiftelsens og Sankt Lukas Stiftelsens fortsatte virke. Også af den grund er der derfor efter min opfattelse ikke nogen aktuell begrundelse for det foreliggende beslutningsforslag.

Om den aktuelle sygehusplanlægningssituation i hovedstadsområdet kan jeg i øvrigt oplyse, at de enkelte sygehuskommuner for øjeblikket er ved at udarbejde deres sygehusplaner for perioden frem til 1992, sådan som sygehusloven kræver det. Ingen af disse planer er endnu politisk vedtaget. Når det sker, skal planerne efter sygehuslovens § 12 sendes frem til hovedstadsrådet, og så skal hovedstadsrådet – stadig ifølge sygehuslovens regler – ud fra en samlet helhedsvurdering udarbejde en overordnet sygehusplan for hele hovedstadsregionen. Når denne overordnede plan er politisk vedtaget i hovedstadsrådet, fremsendes den til indenrigsministerens godkendelse. Det er altså først på dette tidspunkt, at indenrigsministeren efter gældende lovgivning skal tage stilling til sygehusplanlægningen for hovedstadsområdet, og altså først efter, at sygehusrådet og sundhedsstyrelsen er fremkommet med deres indstilling.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg har haft en drøftelse med formanden for hovedstadsrådet og formanden for hovedstadsrådets sygehusudvalg, der meddelte mig, at planerne fra de enkelte kommuner ville blive forsinket; så der vil gå nogen tid, før en

overordnet plan vil kunne indsendes til indenrigsministeriets godkendelse. Det blev oplyst, at den overordnede plan først kan ventes at blive fremsendt til indenrigsministeriet omkring den 1. september 1981, og det er altså på det tidspunkt, at jeg efter den gældende lovgivning skal tage stilling til den overordnede plan og herunder til de to private hospitalers fremtidige anvendelse.

Men selv om der således først skal træffes endelig afgørelse om de to hospitalers fremtidige anvendelse, når den overordnede plan foreligger, har jeg allerede på et tidligt tidspunkt fulgt situationen løbende, sådan som det blev oplyst til Folketinget allerede den 8. oktober i besvarelse af spørgsmål nr. 7.

Jeg bad på dette tidspunkt Københavns kommune, Frederiksberg kommune og Københavns amtskommune om at blive holdt løbende orienteret om drøftelserne angående de to private hospitaler og deres fremtid. Det er fortsat min hensigt at følge de igangværende forhandlinger om den fremtidige anvendelse af Diakonissestiftelsen og Sankt Lukas Stiftelsen. Det er fortsat min hensigt at fastholde den grovskitse, som hovedstadsrådet vedtog den 15. december 1978, og som hr. Enggaard som indenrigsminister godkendte den 2. juli 1979. Jeg gentager, at denne grovskitse forudsætter de to hospitaler opretholdt med et let reduceret sengetal.

På denne baggrund finder jeg det usædvanligt, at forslagsstillerne søger at få Folketinget til at vedtage et konkret indgreb i form af en delbeslutning, mens der foregår forhandlinger på kommunalt plan om Diakonissestiftelsen og Sankt Lukas Stiftelsen, og det oven i købet på et tidspunkt, hvor der er grund til at tro på en tilfredsstillende løsning, både på den korte og på den lange sigt.

Jeg vil derudover gerne nævne et væsentligt principielt problem i forbindelse med beslutningsforslagets formulering om, at regeringen opfordres til at sikre de to hospitalers nuværende struktur. Vedtagelsen af en sådan beslutning kan være juridisk betænkelig. Planlægningskompetencen er nemlig på dette stadi ifølge sygehusloven henlagt til sygehuskommunerne og hovedstadsrådet, og det må derfor anses for betænkeligt, at man forsøger at gennemtvinge en bestemt løsning uden hensyntagen til de forhandlinger, der foregår for øjeblikket. Indenrigsministeren kan ganske vist nægte at godkende en syge-